

Holka v sukni červený

Smolaří

1. Ráno bylo modrý, on sekemu si vzal,
cestou v louce zelený on k lesu pospíchal,
kde první stromy stojí ve větve spletený,
sedla jsem si na kraj lesa v sukni červený.

R: A já teď stále zpívám, o tom ránu často snívám,
o tom ránu s rosou studenou,
dávno, dávno, dávno pryč je tohle ráno,
kdy mě sevřel do dlaní v té sukni červený.

2. Nejdřív se mě zeptal, proč jsem tak samotná,
kde jsem tu krásu pobrala, že se mu to snad zdá,
proč na maliny nesu si košík proutěný,
proč je jdu sbírat samotná a v sukni červený.

R:

3. On do pařezu zasek' si svoji sekemu,
řek': klidně pust' ten koš, já ho pak seberu,
potom ležel vedle nás na trávě zelený,
maliny klidně zrály dál a den byl nádherný.

R:

R: + kdy mě sevřel do dlaní v té sukni červený ...